C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-627/2025 Judecătoria Bălți sediul Central

Judecător: Lina Popescu

D E C I Z I E
În numele Legii

05 iunie 2025 **mun. Bălţi**

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

În componență:
Președintele completului, judecătorul Ion Talpa
Judecători Oxana Mironov și Ecaterina Arseni

examinând în ordine de recurs, recursul avocatei Luchianiuc Nadejda în interesele contravenientului Carauș Oleg, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 08 aprilie 2025, în cauza contravențională privind contestația depusă de Carauș Oleg împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 05.11.2024, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Florești, Igor Grinevici și a deciziei de sancționare din 30.12.2024, în privința lui Carauș Oleg în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La 05.11.2024, agentul constatator din cadrul IP Florești, Grinevici Igor a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 376933 în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional pentru faptul că, *Carauș Oleg, la data de 25.09.2024, prin aplicația PSB instalată în telefonul său mobil, a primit suma de 25 000,00 ruble rusești pentru a vota contra UE la referendumul din 20.10.2024.*

Prin decizia șefului interimar din cadrul Direcției Generale Teritoriale Nord al Centrului Național Anticorupție, Ion Șatic, adoptată la 30.12.2024, Carauș Oleg a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional cu o amendă în mărime de 750 u.c. echivalent a 37500,00 (treizeci și șapte mii cinci sute) lei.

Ne fiind de acord cu decizia agentului constatator Carauș Oleg la 21.03.2025 a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție din 05.11.2024 și decizia de sancționare din 30.12.2024 întocmite de șeful adjunct al Direcției Generale Teritoriale Nord al Centrului Național Anticorupție, Ion Șatic în privința lui Carauș Oleg pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, solicitând repunerea în termenul de atac a constestației înaintate.

În motivarea contestației a menționat că, a aflat despre procesul-verbal contravențional și despre decizia de sancționare de la executorul judecătoresc atunci când a primit scrisoare de la acesta. Astfel, i-a fost încălcat dreptul de a contesta procesul verbal contravențional, care a fost întocmit abuziv de către colaboratorii poliției iar despre decizia ulterioară a CNA în general nici nu a știut pentru că nu i-a fost legal adusă la cunoștință contestatarului. Din aceste motive solicită repunerea în termen a contestației.

De asemenea, consideră decizia asupra cauzei contravenționale neîntemeiată, motivând că agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate

aspectele speței și nu a acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientului, iar fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări vagi ale agentului constatator.

Solicită anularea procesului-verbal contravențional și a deciziei agentului constatator din 30.12.2024, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenției.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul Central din 08 aprilie 2025, s-a respins cererea lui Carauș Oleg privind repunerea în termen a contestației.

Contestația depusă de Carauș Oleg împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 05.11.2024 întocmit de agentul constatator din cadrul IP Florești, Grinevici Igor și a deciziei de sancționare din 30.12.2024 emisă de șeful adjunct al DGT „Nord" al CNA, Șatic Ion s-a respins ca tardivă.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, avocata Luchianiuc Nadejda în interesele contravenientul Carauș Oleg a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 08 aprilie 2025, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi soluții potrivit modului primei instanței prin care contestația depusă să fie repusă în cadrul termenului legal de contestare cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptei contravenționale.

În motivarea cererii de recurs, apărarea a declarat faptul că, soluția instanței de respingere a contestației ca fiind tardivă este neîntemeiată şi pasibilă casării în condițiile în care cu decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale a luat cunoștință odată cu recepționarea actelor din partea executorului judecătoresc, iar în lipsa cunoștințelor juridice întemeiate, a fost în imposibilitate de a respecta termenul legal.

Ca urmare a celor expuse supra, consideră absolut justificată cerinţa de repunere în termen. Astfel s-ar respecta principiul dreptului la un proces echitabil, or, soluţia dată de instanţa prin hotărârea emisă la 08 aprilie2025, prin care a fost respinsă contestația ca fiind tardivă încalcă drepturile fundamentale ale contravenientului.

Pe lângă cele menționate supra, instanța de fond a omis argumentele aduse de contestator în susținerea poziţiei, or vinovăţia nu a fost stabilită la nici o etapă a procesului. Astfel, nu au fost stabilite aşa circumstanţe importante pentru examinarea obiectivă ca: cine era subiectul sau sursa de unde a fost efectuat transferul mijloacelor băneşti; nu a fost stabilită legătura cauzală dintre instalarea aplicaţiei PS Bank şi acceptarea mijloacelor băneşti. Toate aceste circumstanţe sunt extrem de importante şi impuse de a fi stabilite pentru o soluţie obiectivă la cazul dat.

La caz, lipsesc probe concludente şi pertinente care ar dovedi vinovăţia contravenientului în comiterea contravenției imputate. Simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenție a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune şi nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei.

În temeiul art. 471 alin. (2) Cod contravențional, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Verificând corectitudinea verdictului contestat şi temeinicia cerințelor formulate de recurent în raport cu materialele cauzei contravenționale, Colegiul în corespundere cu art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional conchide necesitatea respingerii recursului ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond, din următoarele considerente:

De drept, soluția adoptată se întemeiază pe prevederile art. 470 alin. (3) Cod contravențional în corespundere cu care, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cerințelor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără agravarea situației contravenientului.

În fapt, Colegiul ține să menționeze, aplicarea corectă de către instanța de fond cazului din speță a dispozițiilor art. 448 alin. (1) Cod contravențional, cu constatarea omiterii termenului de 15 zile pentru depunerea contestației împotriva deciziei agentului constatator din 30 octombrie 2024, or Carauș Oleg a fost prezent la data întocmirii procesul-verbal cu privire la contravenție din 05.11.2024, primindu-l astfel personal, tot odată la rubrica III fiind indicat în mod expres remiterea cauzei către Centrul Național Anticorupție pentru soluționare cu recomandarea aplicării amenzii judiciare.

Astfel, este de menționat că, decizia asupra cauzei contravenționale a fost emisă în lipsa lui Carauș Oleg, care a fost înștiințat în mod legal despre data și ora prezentării în cadrul Direcției Generale Teritoriale Nord al Centrului Național Anticorupție pentru examinarea cauzei contravenționale, contravenientul depunând o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, fără a se interesa la intervale rezonabile de timp asupra chestiunii ce îi sunt vizate strict interesele sale ca partea în cadrul unui proces contravențional.

În legătură cu aceasta, decizia asupra cauzei contravenționale din 30.12.2024 de către organul extrajudiciar a fost remisă lui Carauș Oleg la 31.12.2024 prin intermediul serviciului poștal, iar contestația în temeiul art. 448 Cod contravențional a fost depusă la 21.03.2025, prin urmare temeiul de repunere în termen invocat de apărare a constatat recepționarea actelor din partea executorului judecătoresc, *însă careva probe în acest sens nu au fost prezentate instanței de judecată*.

Tot odată, Colegiul penal reține că, dispozițiile alin. (2) art. 448 Cod contravențional, acordă posibilitatea repunerii contestației în termenul de atac, doar atunci când omiterea lui s-a produs din motive întemeiate, ce urmează a fi invocate și probate de către persoana atrasă la răspunderea contravențională, care nu se regăsesc în cazul din speță.

Respectiv, fiind o normă imperativă a legii procesual contravenționale, dispozițiile alin. (1) și (2) art. 448 Cod contravențional stabilesc cu strictețe termenul de contestație a deciziilor organului extrajudiciar, nerespectarea cărui în sensul art. 230 Cod pr. penală, aplicat cazului din speță, impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

La caz, ținând cont de aceste prevederi legale, instanța de fond corect a concluzionat depunerea tardivă de către Carauș Oleg a contestației, în situația în care cel din urmă a fost prezent la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție din 05.11.2024, a fost adus la cunoștință cu învinuirea formulată, careva obiecții asupra acesteia nu a invocat, astfel faptul invocat de recurent precum că, nu a cunoscut de decizia adoptată de către reprezentantul Centrul Național Anticorupție în condițiile depunerii în adresa acestuia a cererii de examinare a cauzei în lipsa sa (*f.d.10-material în original*) denotă atitudinea pasivă a celui din urmă față de interesele sale, omițând termenul de contestare de 15 zile a soluției adoptate în ordinea art. 448 alin. (1) Cod contravențional.

Pe fonul dat, urmează a fi de menționat, că în cauza Van Harm vs Germania din 11.09.2007, CtEDO a notat, că recurentul trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a contesta în termenul legal hotărârea primei instanțe, fapt însă ignorat de acesta, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea recursului, iar în cauza Ponomaryov vs Ucraina din 03.04.2008, Curtea a stabilit, că termenul

pentru introducerea unei căi ordinare de atac, poate fi reînnoit după un interval considerabil și pentru motive care par a fi foarte convingătoare.

Pe când în cazul din speță, atare motive nu s-au constatat, astfel Colegiul reține a fi nemotivată poziția recurentului precum că, *necontestarea deciziei de sancționare în termenul legal s-a datorat ne informării sale, făcând astfel cunoștință cu aceasta la etapa de executare*, or ultimul având suficient termen de a conștientiza faptul că, termenul consfințit la art. 448 Cod Contravențional este unul absolut, urmând ca acțiunea solicitată a fi executată în perioada cuvenită și în stricte condiții impuse de lege, pe când cele evidențiate de cel din urmă poartă doar un caracter lipsit de valență juridică.

În fortificarea acestei soluții instanța de recurs notează că, sarcina unei proceduri contravenționale este de a oferi certitudine unei situații incerte. Or, pentru soluționarea acestei probleme, drept imperioasă, apare necesitatea stabilirii în legislație a unor termene procesuale concrete. Natura juridică a termenilor determină posibilitatea efectuării de diverse manipulări cu acestea, printre care și restabilirea pentru motive întemeiate a termenului în cazurile prevăzute de legislația în vigoare.

Astfel, potrivit formalismului legii contravenționale, având caracter de garanție egală pentru toate părțile interesate, în sensul dispozițiilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, ca rațiune, satisfacerea imperativului disciplinării activității procesuale prin stabilirea unor termene peremptorii impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Ca atare, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Subsidiar Colegiul reiterează că, prin admiterea unei contestații tardive şi poziționarea uneia dintre părțile procesului contravențional pe o treaptă mai avantajoasă decât cealaltă parte se încalcă vădit principiul egalității armelor, care *inter alia* prevede că fiecare parte trebuie să beneficieze de o posibilitate rezonabilă de a prezenta cauza sa în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu partea adversă.

În cele din urmă se notează că, aplicarea regulilor privind termenele de procedură este susceptibilă de a încălca principiul egalității armelor şi a securității raporturilor juridice, în general, în măsura în care fiecare dintre părți nu se vor bucura de aceleași mijloace pentru a prezenta argumentele sale în fața unei instanțe *(a se vedea în acest sens, Varnima Corporation International S.A. contra Greciei, nr.48906/06, §27, 28 mai 2009; Ben Naceur contra Franţei, nr.63879/00, §32, 3 octombrie 2006; Wynen contra Belgiei, nr.32576/96, §32 CEDO 2002-VIII).*

Totodată Colegiul reține că, conform jurisprudenței CEDO se menționează despre dezavantajarea unei părți față de alta, în situația în care instanța extinde termenul legal de recurs a unei hotărâri judecătorești definitive, se aduce atingere principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6 CEDO *(hotărârea Ghirea vs Republica Moldova).*

Drept consecință, instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiat argumentul recurentului precum că prima instanță nu a analizat toate circumstanțele invocate în contestația depusă, or, *depunerea tardivă a contestație exonerează instanța de obligația de a examina cauza în fond,* iar cele invocate pe fonul repunerii în termenul de atac al contestației ne fiind altceva decât o încercare nereușită de a justifica omiterea lui, formând o modalitate irațională în sensul dat, instanța corect constatând, că în confirmarea depunerii contestației tocmai la data de 21.03.2025, de către Carauș Oleg nu au fost prezentate careva date obiective fapt ce în lipsa acestora s-a și impus adoptarea justă a soluției de respingerea contestației ca fiind tardivă.

Constatând motivarea instanței a fi una plauzibilă, Colegiul o preea în tot și o însușește, ceea ce este în corespundere cu jurisprudența CtEDO în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, potrivit cărei, instanțele naționale deși au obligația să-și motiveze deciziile, acest fapt totuși nu impune acordarea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), pentru respectarea caracterului echitabil a procesului, fiind necesar ca instanţa internă, fie prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să examineze chestiunile esenţiale supuse atenţiei sale.

Din optica aspectelor constatate, Colegiul deduce că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, or, hotărârea judecătorească cuprinde circumstanțele constatate, motivare plauzibilă pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.460, art.462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul conchide că, față de lucrul judecat de prima instanță se constată motivarea amplă și temeinică a soluției pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina presupusului contravenient, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Ori, potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță.

Prin urmare, Colegiul ţine să menţioneze că potrivit jurisprudenţei CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului nu sunt pe măsură de a desființa verdictul judiciar emis în sarcina lui Carauș Oleg, fapt pentru ce urmează a fi plasată de instanța de recurs la adăpost de orice critică neîntemeiată și formulată în acest sens.

Urmare celor expuse, Colegiul menționează că recurentul în cadrul procedurii în recurs în susținerea poziție sale nu a prezentat careva date obiective plauzibile ce ar pune la cântar soluția instanței de fond în detrimentul ei, fapt pentru ce verdictul judiciar urmează a fi menținut fără modificări în condițiile în care examinarea cauzei s-a desfășurat în limitele legii, fiindu-le oferit praticipanților un proces contradictoriu și în strictă reglementare cu prevederile art. 6 CEDO.

În această logică, Colegiul penal conchide că, recursul înaintat în intersele lui Carauș Oleg nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional, pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată în lipsa unor argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art. 470 alin. (3) Cod contravenţional, instanţa de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situaţia contravenientului, circumstanţe care la caz nu se regăsesc.

În lumina celor expuse, Colegiul conchide, imposibilitatea expunerii asupra altor împrejurări a cauzei, decât cele reținute de instanță, dat fiind caracterul ne argumentat a recursului formulat, în lipsa motivării argumentelor de dezacord cu soluția adoptată, fapt pentru care îl va respinge ca nefondat, păstrându-se fără modificări hotărârea judiciară adoptată în prezenta cauză.

În corespundere cu art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional,

D E C I D E :

Recursul avocatei Luchianiuc Nadejda în interesele contravenientului Carauș Oleg declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 08 aprilie 2025, în cauza contravențională în privința lui Carauș Oleg în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea fără modificării a hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul: **Ion Talpa**

Judecătorii: **Oxana Mironov**

Ecaterina Arseni